

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Paupertas tempetantiæ mater.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

TvvM ; quid non possit serium ? Cùm ergo absit à paupertate tam MEvM , quàm TvvM , abest etiam hæc caussa litium ac controuersiarum , quarum locum pax aurea occupat. Quam , cùm poscamus omnes , cur non poscimus , vel saltem patienter ferimus paupertatem ?

Eadem etiam sobrietatem ac temperantiam promouet , atq; quæ ex ea nascitur castitatem. Quemadmodum enim nummati habent , vnde cellas , ac culinas , atque inde ventrem impleant ; ita pauperibus deest copia vini , quia deest copia nummi; neque ciborum lautias mensis inferunt , apud quos caput cœnæ est olus , etiam cùm festiuè epulantur. Quare si non virtute , saltem necesitate frugalis est mensa egenorum. Corpus autem , quod non saginatur , minus vtique luxuriat. *Abstinentia ciborum , contra hoc vitium fortissima est* , ait S. Gregorius , *Si enim ignis libido est , subtrahis igni materiam , cùm cibos subtrahis ; & vinum præsertim in quo , ut est apud Apostolum , luxuria est*. Et D. Ambrosius : *Pascitur libido conniujs , nutritur delicijs , vino accenditur , ebrietate flammatur*. Quòd si igitur temperantia est anima affectio , cōercens , & cohicens appetitum ab ijs rebus , qua turpiter appetuntur , vt S. Augustinus eam virtutem definit , & si adeò delectationem corporis , in vsu cibi & potus in honestarumque voluptatum moderatur ; profectò hanc virtutem egregiè fulcit paupertas. Quare Religiosi vnà & paupertatem vident , & castitatem. *Vis esse perfecta* , scribit ad Hedibiam S. Hieronymus , & in primo stare fastigio dignitatis ? fac , quod fecerunt Apostoli : *vende omnia quæ habes , & da pauperibus , & sequere Salvatorem , vt nudam solamq; crucem nuda sequaris & sola*. Facile enim est , cogitare , superato amore duitiarum , Apostolo & matrimonij carere voluisse. Nam si vxores habere voluissent , soliciti esse debuissent de modis , quibus familia alenda fuisset. Siquidem , qui cum 1. Cor. c. 7. uxore est , solicitus est qua sunt mundi , quomodo placeat uxori , & diuisus est. In quæ verba D. Anselmus ita scribit : *Solicitus est , qua sunt mundi , &c. id est , studet multiplicare duitias variamq; supelleciliens , ut habeat , unde pascat uxorem , & filios*.

Nihil de obedientia dicam , cùm constet , duites imperia magis affectare , quàm obsequia ; & mandare malle , quàm obsecundare : pauperes autem vt ad seruiendum promtos , ita & paratos ad

IX.

S. Gregor.
in lib. 1. Reg.
lib. 5. c. 14.
S. Ambros.
lib. de pœnit.
1. cap. 14.
S. Augustin.
lib. 1. de lib.
arb. c. 13.

S. Thom. 2.
2. q. 14. &
Aristot. 3.
Ethic. c. 10.
S. Hieron.
ep. 150.

X.